

og at det er en svær Situation, Skolerne staar i, og det er rigtigt, men nu har de holdt ud saa længe, nu maa de holde ud det næste Aar med, og hvis der kan gøres noget af Staten for at hjælpe paa Stillingen, haaber jeg, at i hvert Fald mit Parti ikke vil vægre sig ved at være med til at tilvejebringe en fornuftig Løsning, saa at alt det katastrofale kan undgaaes og vi kan vaske vore Hænder overfor dette Anliggende.

Wulff: Det ærede Medlem, som nu talte paa Venstres Vegne (Moltesen), mente, at de Tanker, der er nedlagte i Venstres Forslag, vil leve og have Udsigt til at trænge igennem, navnlig hvis ikke Situationen havde den akutte Karakter, den nu har. Disse Udtalelser vil jeg ikke bestride, tværtimod vil jeg sige, at i Venstres Forslag, der er beregnet paa hele Landet, er der meget, som jeg vilde kunne tiltræde. Der er ogsaa en Del, jeg ikke kunde tiltræde, men jeg kunde meget godt tænke mig Venstres Forslag som Grundlag for en Skolelov for hele Landet.

Af Ting ved dette Forslag, som jeg ikke kunde tiltræde, skal jeg nævne et Par. Jeg skal ikke gennemgaa alle Forslagets Enkeltheder. Jeg finder, at man dog vilde være for kneben mod København, naar man bestemte, at det kun maatte faa 3 Statsskoler. Jeg mener, at Tallene vilde kræve 4. Men det er en forholdsvis ringe Ting, som man vel vilde blive enig om. En Ting, jeg helt vilde være imod ud fra det Standpunkt, jeg har, er den Fordobling af Skolepengene for hele Landet, som Venstre foreslaar. Den vilde efter min Mening være meget uheldig. Den vilde nemlig ikke ramme udelukkende rige Folk, men i stor Udstrækning ogsaa ramme Folk med meget beskædne Indtægter, idet mange saadanne lader deres Børn søge Statsskolerne, fordi de sætter saa stor Pris paa den højere Uddannelse, at de bringer meget store Ofre, for at deres Børn kan gennemgaa den Undervisning, Statsskolerne byder. Denne Fordobling af Skolepengene vilde altsaa ramme mange af disse Folk, selv om Halvdelen af Pladserne blev Fripladser. Men ogsaa hvad dette angaar, har Venstre erklæret sig villigt til at forhandle, og hvis der havde været Tid dertil, hvis der ikke havde foreligget en akut Situation, vilde jeg gerne have været med til at forhandle paa det Grundlag, som Venstre her har fremsat. Jeg vilde ogsaa gaa med til det, som det ærede Medlem sidst

nævnedes, at lade Staten bevilge for et Aar det Beløb, som Kommunen har nægtet at bevilge, for at der kunde blive Tid til at forhandle. Men for det første har jeg ikke kunnet skaffe mig nogenlunde Sandsynlighed for, at der vilde blive Fler-tal for en saadan Bevilling, og for det andet virkede det noget afkølende paa mig, at den kommende Rigsdag er os alle en fuldkommen ukendt Størrelse. Vi kan ikke vide, hvordan den vil se ud, og baade af den ene og den anden Grund har jeg sluttet mig til den Overbevisning, at det vilde være ønskeligt at faa gennemført dette Forslag. Med det samme kunde der have været Tale om at gennemføre i denne Samling en Lov for hele Landet. Det havde været endnu bedre. Men det tillader Tiden aabenbart ikke. Det er da nødvendigt at gaa til en Ordning for Stor-Københavns Vedkommende, og jeg er gaaet med til en saadan Ordning.

Jeg skal ikke udførligt gennemgaa, hvad der er opnaaet ved Udvalgsbehandlingen, men det, der er opnaaet ved denne Behandling, forekommer mig dog af den Beskaffenhed, at jeg fuldt ud kan slutte mig til det, det er nemlig ikke saa helt lidt. For det første har man opnaaet, at Skolepen- genes Maksimum, som i Lovforslaget var sat til 28 Kr., er sat ned til 16 Kr. Imod det Princip, som jeg har forfægtet, og som jeg tror har megen Tilslutning i det Parti, jeg tilhører, vilde det være, om man gik til for Københavns Vedkommende at fastslaa 28 Kr. om Maanedens som Skolepenge, naar der rundt omkring i Landet efter den bestaaende Lov kun gives 14 Kr. maanedlig. Det vil naturligvis være det heldigste, at Skoleundervisningen er saa lidt bekostelig som muligt. Idealet vilde være, at den var helt gratis. Jeg kan ikke tænke mig nogen fornuftig Grund til, at man i København skulde give dobbelt saa meget i Skolepenge som i det øvrige Land. Nu er de 28 Kr. her ændret til 16 Kr., hvilket ikke er det samme som i det øvrige Land, men det samme, som betales i den eneste Statsskole i København, nemlig i Metropolitanskolen, og jeg har kunnet slaa mig til Ro med den Logik, som ligger i, at man ved en Lov, som særlig angaar Forholdene i København, bliver staaende ved de Skolepenge, som gælder for den københavnske Statsskole, altsaa 16 Kr. maanedlig for Gymnasieklasserne og 14 Kr. for Realklasserne. Denne Ordning medfører for det første, at ingen kan komme til at betale mere i